

[Statsministeren.]

og understreget vigtigheden af, at de nordiske lande markerer dette år. Danske Kvinders Nationalraad har også taget kontakt med regeringen om påtænkte foranstaltninger i anledning af kvindeåret. Statsministeriet har bedt om de berørte styrelser kommentarer til de fremsatte forslag og har fra adskillige af ministerierne modtaget positive reaktioner. Med henblik på forberedelsen af de aktiviteter, der skal markere kvindeåret her i landet, har regeringen besluttet efter nærmere forhandling med Danske Kvinders Nationalraad at nedsætte en komité, hvori regeringen vil være repræsenteret ved justitsministeren og undervisningsministeren.

Lad mig endelig nævne, at kommissionens slutrapport, foranlediget af den store opmærksomhed, der har fulgt kommissionens arbejde både i udlandet og herhjemme, er blevet oversat til engelsk, sådan at det er muligt også for større interesserede kredse uden for landet at blive bekendt med kommissionens arbejde. Jeg mener, at vi også på denne måde fra dansk side har givet et bidrag til det internationale kvindeår.

Ordføreren for forespørgerne (*Ebba Strange*) (SF):

Jeg takker for statsministerens redegørelse. Jeg skal lige knytte nogle kommentarer til statsministerens første bemærkninger.

Jeg er klar over, at dette ikke skal være nogen arbejdsløshedsdebat, men jeg er på den anden side også klar over, at kvindernes uddannelsessituation og kvindernes beskæftigelsessituation er meget nært knyttet til hinanden, og derfor synes jeg især, det er uddannelsesområdet, der er vigtigt. Vi ved fra de delbetænkninger, der er kommet, at kun 34 pct. af kvinderne i dette land får en erhvervsmæssig uddannelse. Vi ved, at arbejdsløsheden specielt rammer de kvinder, der ikke har nogen erhvervsmæssig uddannelse. Vi ved også, at det i særlig grad er kvinder med en erhvervsmæssig uddannelse, der går ud og arbejder, altså at de ufaglærte i højere grad gør det af nød end af lyst.

Det var derfor, jeg syntes, det var rimeligt at trække disse ting frem, fordi jeg er bange for, at en nedgangskonjunktur som den, vi er inde i, ligesom kan sætte det

arbejde, der er gjort de sidste mange år inden for dette område, vældig meget tilbage. Derfor er det helt specielt uddannelses-situationen, der interesserer mig, og jeg vil meget gerne have lidt mere at vide om, hvad man fra regeringens side agter at gøre ved kvindernes uddannelsessituation.

Der er sket et par ting her i den sidste tid, som har fået mig til at synes, at det ser meget alvorligt ud. Sidst har vi nu hørt, at der skal ske en nedskæring af adgangen til seminarierne, lærerseminarierne og børnehavepædagogseminarierne, og vi ved, at det typisk er uddannelsesinstitutioner, som kvinder søger hen til. Hvad vil man så tilbyde disse kvinder i stedet for?

Jeg er ikke i tvivl om, at statsministeren også mener, vi skal have ligestilling mellem kønnene, men det er jo bl. a. betinget af, at det er lige så rimeligt, at en pige får en uddannelse, som at en dreng får det.

Jeg ved også godt, at meget af det, der er tilbage på hele dette ligestillingsområde, er noget, der har med vaner og indstillinger at gøre, noget, der ligesom ikke kan klares ad lovgivningens vej. Jeg ved, at meget er klaret ad lovgivningens vej. Men jeg ved også, at indstillinger og vaner og holdninger til hele det spørgsmål, som vi behandler i dag, i meget høj grad lader sig påvirke af den offentlige debat, der foregår, af de initiativer, der tages, dels af regering, dels af folketing, af det, der skrives i aviserne, af de udtalelser, der kommer. Indstillingen til kvinders ligestilling med mænd er ikke så fasttømret i den danske befolkning, at den ikke meget let lader sig røkke.

Det var derfor, jeg ligesom efterlyste — det var sådan set ikke min mening at være særlig provokatorisk — hvor alvorligt statsministeren ser på hele spørgsmålet om kvindernes mulighed for uddannelse og mulighed for beskæftigelse.

Jeg vil gerne uddybe det lidt med nogle forslag fra min egen side. Jeg nævnte, at vaner, indstillinger og holdninger er let påvirkelige. Vi havde for en uge siden i denne sal en debat om indoktrinering, bl. a. i skolerne, og det er et af de steder, hvor jeg sådan mener at man også fra regeringens side kan foretage sig noget, f.eks. gennem de forslag til undervisningsvejledninger, jeg ved man er i gang med at udsende til folkeskolen i øjeblikket. Igennem undervis-